

Posudek oponenta k diplomové práci

autora Jakuba Suka
na téma **Elektronizace justice**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2.8.2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který nevykázal shodu diplomové práce s jinými díly.

Diplomová práce sestává ze šesti částí včetně úvodu, závěru a cizojazyčného resumé. Pokud jde o rozsah, předkládaná práce naplňuje minimálně stanovený rozsah. Nelze však přehlédnout, že v textu jsou rozsahově významné pasáže převzaté z Resortní strategie Ministerstva spravedlnosti pro rozvoj eJustice. Autor navíc využívá v průběhu celé své práce naprosto zbytečně vynechané řádky mezi odstavci textu a i mezi jinými pasážemi, které by bylo dle jeho názoru vhodné oddělit. Podle názoru oponenta se jedná o umělé "natahování textu". K práci nejsou připojeny žádné přílohy, což vnímá oponent v případě této práce jako značnou škodu. Když už autor vnímá elektronizaci a digitalizaci jako tak stěžejní záležitosti, mohl si sám dát práci s tím, aby čtenáři kupříkladu v grafické podobě předložil některé z fungujících aplikací. Zařazení vhodných příloh mohlo práci výrazně obohatit i z hlediska praktického.

Již na tomto místě je třeba předeslat, že předkládaná práce je z významné části kompilátem z děl jiných autorů, zejména pak z již shora zmíněné Resortní strategie Ministerstva spravedlnosti pro rozvoj eJustice. Užití tohoto pramenu je významně předimenzováno, když odkazy pod čarou č. 5 – 35 odkazují pouze na tento materiál. Pokud jde o zdroje další, lze konstatovat, že autor si obstaral relevantní literaturu včetně časopisecké. Využit byl i jeden pramen zahraniční, a to v souvislosti s komparativní kapitolou. Autor zcela rezignoval na práci s judikaturou. Byť nejsou soudní judikáty v konkrétní kauze v českém právním prostředí pramenem práva, mají svůj nesporný význam a práce s nimi by měla být pro každého právníka naprosto běžnou rutinou. Přestože autor nahlížel na problematiku spíše optikou správy soudu než řešení konkrétních kauz, při troše snahy bylo možné zajímavé judikáty s problematikou související do textu vhodně začlenit.

Autor se snažil práci osvěžit začleněním svých vlastních názorů. To je nepochybně žádoucí a chvályhodné, nicméně oponent má za to, že autor je mnohdy až nepřiměřeně kritický. Oponent sám by uvítal, kdyby nalezení receptů na zlepšení kvality české justice bylo tak jednoduché, jak autor často zjednodušeně prezentuje. V očích oponenta autor vlastně nepřipouští to, že konkrétní u soudu řešená kauza může být natolik objektivně obtížná, že její řešení není lehké ani při maximálně efektivně fungující elektronizované justici. Autor také nijak nezohledňuje specifika českého právního (a vlastně celospolečenského) prostředí. Autora však omlouvá, že jako student ještě nemá dostatečný náhled do praxe a oponent věří, že po bližším seznámení s praxí by autor některé své radikálně vyjádřené názory třeba částečně korigoval.

Pravděpodobně proto, že velká část práce je převzata od jiných autorů, se diplomant nedopouští věcných chyb. Oponent však mnohdy vnímá úvahy autora jako zjednodušené, připomínající spíše politické sliby, než reálné a fungující řešení problému.

Práce je doplněna standardním seznamem použité literatury, který odpovídá formálním požadavkům.

Pokud jde o poznámkový aparát v práci využitý, výhrada k jeho pestrosti byla vznesena již výše. Dále je třeba vytknout, že z textu naprosto není patrné, jaká pasáž je předmětem citace a co je již prezentace vlastního názoru autora.

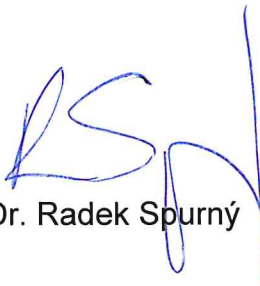
Stejně, jako je jednoduché konstatovat, že dokončení elektronizace justice by bylo při dodržení správných principů vlastně jednoduché, by bylo možno konstatovat, že při troše snahy by bylo jednoduché napsat diplomovou práci bez formálních nedostatků. Předkládaná práce však obsahuje naprosto nepřijatelné množství gramatických chyb, překlepů či nepřesností v interpunkci. Je zjevné, že se nejedná o jednorázové excesy, ale spíše o zcela nedostatečnou korekturu. Nedostatků je skutečně celá řada, takže ani není potřeba je podrobněji rekapitulovat (za všechny například okresní soud Plzeň – město, nesprávně uvedené jméno soudce, u kterého byl autor na stáži, nesprávně umístěné čárky před písmeno "a" či opakované neshody podmětu s přísudkem).

Z obsahového hlediska je práce pochopitelně vymezena autorem zvoleným tématem "Elektronizace justice". Autor se držel vybraného tématu ve zvolených intencích. Autor se žádoucím způsobem drží zvoleného tématu. Činí tak od úvodního popisu vize elektronizace, přes popis fungujících aplikací eJustice a komparaci s Rakouskem až po veskrze pesimistický závěr.

U ústní obhajoby by měl autor odůvodnit, proč vnímá jako správné zachování čtyřstupňové soustavy soudů (úvaha ihned na úvodu str. 2, která v současné době nabyla znovu na aktuálnosti). Dále by měl prohloubit úvahu o tom, proč písemnou justici vnímá jako náchylnější ke zmanipulování a padělání, než justici elektronickou. Konečně by měl zcela konkrétně formulovat a přesvědčivě odůvodnit, jakým tlakům složek justice je třeba odolávat. O jaké tlaky a na jaké nástroje nezapadající do koncepce se jedná (úvaha pod bodem 3.4.3)?

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem doporučuje vedoucí práce posuzovanou diplomovou práci k obhajobě, a to předběžně jako dobrou.

V Plzni dne 3.5.2019

JUDr. Radek Spurný